

Đề bài:

*Cảm nghĩ của em về
một người thầy giáo
hoặc cô giáo kính yêu.*

Bài làm

Trong cuộc đời học sinh của mỗi người, ai cũng lưu giữ trong mình một hình ảnh đẹp đẽ, đáng trân trọng về một người thầy hoặc người cô mà mình yêu mến. Riêng với em, em còn nhớ mãi và sẽ chẳng thể nào quên được thầy giáo chủ nhiệm lớp 6 của em. Thầy đã để lại trong em niềm yêu mến và kính trọng vô bờ.

Thầy là thầy giáo chủ nhiệm và cũng là giáo viên dạy Văn lớp em khi đó. Thầy có dáng vẻ gầy gầy, xương xương và lặng lẽ của một người hay suy nghĩ, trầm trồ và từng trải. Thầy có nước da sáng, gương mặt thanh thoát và đôi mắt trầm tĩnh lạ kì. Khi đến trường, thầy thường mặc chiếc áo sơ mi trắng, quần âu. Mùa đông thì mặc thêm một chiếc áo khoác hoặc áo “vét”. Hình ảnh thầy hiện lên trong mắt chúng em thật gần gũi và giản dị biết mấy.

Là giáo viên chủ nhiệm, thầy quan tâm đến chúng em rất mực. Cứ ngỡ rằng chỉ có các cô giáo chủ nhiệm mới chăm lo đến học sinh nhiều (chúng em đã từng rất thất vọng khi biết rằng giáo viên chủ nhiệm của mình là một thầy giáo – nhưng đó là chuyện của lúc chúng em vừa mới bước vào cấp hai!) nhưng thực ra thầy đã làm cho chúng em cả những điều mà nhiều học sinh ở lớp khác không được hưởng. Thầy hay chuyện trò với cán bộ lớp để nắm bắt tình hình học sinh. Thầy còn trực tiếp trao đổi với những bạn học sinh cá biệt để tìm hiểu điều kiện riêng của mỗi người rồi khuyên nhủ, dẫn dắt động viên các bạn ấy nữa. Điều đặc biệt là thầy để chúng em tự do sáng tạo trong giờ sinh hoạt lớp của mình. Trước đó, các bạn cán bộ lớp được thầy hướng dẫn tận tình là sẽ phải xây dựng chương trình ra sao, điều khiển lớp thế nào... thầy chỉ ngồi dự và góp ý kiến thôi. Nhờ sự hướng dẫn và quản lí lớp như vậy của thầy mà chúng em rất tự giác thực hiện nội quy của nhà trường. Chúng em chỉ bị lơ đãng với ngôi trường mới trong thời gian rất ngắn, sau ít lâu tất cả đã hòa nhập được và có kết quả học tập rất tốt.

Giờ Văn của thầy mà thầy mới thực sự là một thiên đường đối với đám nhỏ chúng em ngày ấy. Dáng vẻ lặng lẽ hàng ngày của thầy bỗng dưng mất hẳn chỉ còn một người thầy say sưa, mê mải với những lời giảng thấm thía, sâu sắc của mình. Những ngày đầu, chúng em cứ lặng mình ngồi nghe rồi ngồi... ngấm thầy mà quê không ghi bài. Bất chợt thầy dừng lại hỏi: “Sao các em không ghi bài?” thì cả lớp như choàng tỉnh khỏi cơn mơ. Lời giảng của thầy giàu hình ảnh, hấp dẫn và sống động vô cùng. Có một lần, thầy nói cho chúng em nghe về tác phẩm “Lá cờ thêu sáu chữ vàng” của nhà văn Nguyễn Huy Tưởng. Sau lần ấy, chẳng hiểu sao, mỗi khi nhắc đến thầy chúng em lại thấy thầy giống nhân vật Hoài Văn Hầu Trần Quốc Toản trong tác phẩm ấy lạ kì!

Thầy giáo đã đặt cho chúng em những nền tảng đầu tiên vững chắc khi chúng em mới chập chững bước vào cổng trường cấp hai đây mới lạ. Lên đến lớp 7, chúng em không còn được thầy cô dìu dắt nữa nhưng em sẽ mãi nhớ về thầy với một niềm kính yêu và biết ơn vô bờ.